

Nyitra-völgyi Lap

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.

Negyedévre 2 korona.

Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PÁL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MALLÁSZ ANTAL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY Főter (Platzko-féle ház)

hova a lapot illető minden közlemény küldendő.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

A magyar nyelv elhanyagolása.

Nem akarunk azon okokkal foglalkozni, melyek a kivándorlók nagy tömegének a vándorbotot kezébe adják; nem is akarunk a kivándorlásról általában beszélni, hanem különösen ama magyarokról, akik Bécsset keresik fel, s ezeknek magatartását a magyar nyelvvel szemben.

Hatvanezeret túl halad a Bécsben élő magyarok száma, a tanulók nagy tömegét nem számítva. Inség, tudvág, vagy hasonvág mutatta-e a tömegnek ezt az utat, — nem tartozik cikkünk keretébe, de ezen esetleges okokkal nem igazolható, hogy hatvanezer munkaképes ember vonja meg erejét a hazától, — mert ez az erő Ausztria iparának és kereskedelmének nyújt segítő kezet, ahelyett, hogy a haza kereskedelmének és iparának gyarapításához járulna hozzá tudásával és akaratával.

Avagy nincs Hazánkban működési tere a kereskedőnek és iparosnak? Nem kamatoz Hazánk földjén a kereskedő pénze? Nem értékesítheti az iparos itthon munkáját?

A válasz erre pedig de könnyű — —

Más nemzet fia is fölkeresi a külföldet, de egészen másként jár el, mint a magyar!

Megtanulja azt, amit honában talán megtanulni nem lehet, gyűjt ismereteket, szerez tapasztalatokat, gyűjt ismereteket, azután haza megy és otthon érvényesíti

tapasztalatait, ekként nemcsak önmaga élvezi munkájának gyümölcsét, hanem hozzájárul hazája iparának és kereskedelmének emeléséhez.

Keressük fel mi is a külföldet, tanuljunk mi is, de gazdagítsunk munkánkkal azután oly államot, amelynek munkánkra szüksége nincsen, de meg azt meg sem érdemi semmiféle igaz magyar embertől, — gyűjtsünk mézet, de idegen kasba ne rakjuk.

A magyar nemzet ismeretes áldozatra kész hazaszeretettel, s saját szerű, a tapasztalat azt tanítja, hogy ép a nemzet fiainak nagy része ragad ott, a hova a sors szele hajtja, mintegy illusztrációját képezvén e közmondásnak: „ubi bene, ibi patria.” A többi nemzetek fiai féltékenyen őrzik nemzeti jellegüket: az angol angol, a francia francia marad minden nép minden viszonyok között, csak a magyar változik át idegen éghajlat alatt. Különös hogy éppen az elnémetesedésre hajlandó leginkább.

Sajnos tény, hogy a Bécsben lakómagyarnak csak akkor jut eszébe hogy magyar, ha a csárdást hallja, a legnagyobb részre a magyar szónak csak akkor van hatása, ha kótára van szedve. A dallamos, éles magyar zene villám hatásával van rá, megemeli lábát, megpróbálja a szép dallamot énekelni, — ennek elhangzásával azonban vissza esik a sőtétségbe, idegen ott a hol otthonosnak kellene magát éreznie, — családjában is,

mert innen kiküszöbölte az édes haza nyelvét, s nemcsak maga felejt el a szép magyar beszédét, de még ezáltal gyermekétől is megvonja az alkalmat, hogy a hazája nyelvét gyakorolhassa!

Hogy mi ennek a következménye, azt látjuk abból is, hogy a bécsi magyar származású kereskedők között alig akad szász közül kettő, ki anyanyelvét tisztán tudná kiejteni, — de ha már az apák széltépték azt a köteléket, a amely őket a Hazához fűzte, — akkor legalább nyújtának alkalmat a gyermekeknek, hogy a magyar nyelvben magukat gyakorolhassák.

Kereskedelmünk fejlesztése.

Közhely talán, de mégis kénytelenek vagyunk ismételni, hogy a magyar kereskedelem fejlesztése elsősorú nemzeti érdekünk. Soha nem ötlött ez inkább szembe, mint ma, amikor a kedvező termés révén óriás értékeket leszünk kénytelenek külföldön elhelyezni. Odáig már eljutottunk, hogy nem annyira gabonáról, mint lisztről van szó s a nyereséges lisztkivitel ezer meg ezer kéznek és tetemes tőkének ad itthon jutalmat.

Politikusaink a kereskedés fontosságát régen fölismerték s nemcsak belföldön biztosították a kereskedőnek a szabad mozgást, nemcsak a vasutak kiépítésére vetettek nagy súlyt, hanem erőnkhez képest bőszégesen támogatták azokat a hajózó társaságokat is, a melyeknek hivatása a vizen való forgalmat szolgálni. A Du-

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárcaja.

Hova lett Plátó?

Érdekony história 5 részben.

— Irta: Dr. Váradi Ödön —

Személyek.

Egyes ur, jár ötvenesben. Minőségre nézve agglegény, Az élet örömei iránt közönyös. Eddig azért nem lett öngyilkossá, mert nem akarta a társadalmat megfosztani önmagától. **Bella** kisasszony, ifjú szűz, ellenségei hajlandók azt mondani róla hogy aggleány. Magam is azt hiszem, a negyvenesbe jár. Rossz nyelvek azt beszélnek, 100 kéréje volt de Bella azt mondja, ő üzte el magától a megutált férfiakat, viszont a fogatlan Ilka nagysám állítása szerint azok szöktek meg tőle.

Plátó okos kutya. Fülecskéi okosan in- tegetnek gazdája az agglegény felé. Szeret jól enni, inni.

Első felvonás.

Egyes ur. Teringettét, már megint nincs itt a gazdaasszonyom. Ez borzasztó! Se kavé,

se zsemlye, megint a falba mehetek dühömben. S te Plátó, te gaz kutya, te hütlén kutyalelek megint elkalandoztál.

(**Plátó** belép méltóságos léptekkel.)

Szájából kiejt egy falatot, finom sonka darabot.

Egyes ur: Hol vetted ezt Plátó?

Második felvonás:

Egyes: Megyek, megyek innen, dühömben még magamat találok semmivé tenni. — Nem, ez így nem maradhat. Elcsapom a szakácsnémát. Emlék marad hátra tőle, a tömérdék hajszál, meiyeket az ételnemükből gyűjtöttem. De Plátó? Ahol ni, oda szalad be egy házba. Plátó!! Nem jön. Teringettét, ma gamnak kell oda belépnem.

(Bemegy).

Bella kisasszony (Hadarva) Ah uram, ne szóljon, ne beszéljen, hallgasson, tudom, érzem, gondolom, vélem, sejtem, hogy kutyájáért jött. Itt van a kedves kis állat, ide jött, érzékeny- szívű lelkem bőven juttat neki a finom ebé- dekből, kitűnő vacsorákból nagyszerű uzso- nákból; lévén 100 ezer frt. vagyonom.

Egyes ur: Hah!

A kutyával távozik.

Harmadik felvonás.

Bella: Ah, egy férfi! Egy eleven férfi, kinek ajkairól egy boldogító hirt hallottam. Mily édesen csengett, akár valami szerelmi vallomás. Ah bár többször jönne ide Negyven év óta nem hallottam férfi hangot; szűszívem hadd gyönyörködjek most benne. Ide fogom csalogatni a Plátót akkor utána jön ő is.

(Bella kisasszony annyit beszélt meg ma- gában, hogy eltarthatott akár egy óráig is, en- nélfogva ne haragudjanak meg önök, hogy már is kezdődik a negyedik felvonás.)

Negyedik felvonás:

Egyes ur: (bejön) Nincs itt Plátó Nagy- sád kitűnő eledelével még a kutyákat is ide vonza.

Bella k. a. Véletlenül a kutya nincs itt, de itt vagyok én. De hova siet Egyes ur? Nem irigyli ezt a kutyát, mely keblemen pi- henvé ugatja le az ablak előtt elhaladó vilá- got!

nán a magyar folyamhajós, tengeren a horvát-magyar, a keleti hajózó társaság és mindenekelőtt az Adriai és az osztrák Lloyd azok a melyek kereskedőinknek rendelkezésükre állanak. Mindamelllett a nagyszabású kereskedelem nehezen fejlődik. Új irányokban kevesen vállalkoznak, nagyobb kockázatot kereskedőink ritkán hajlandók magukra venni.

Az angol, amerikai és német kereskedelmi forgalom nagy és sikeres versenyt csinál nekünk ott is, a hol urak lehetnének a Középtengeren, sőt a Duna menti országokban is. Konzuljaink és a bécsi osztrák-magyar export egyesület jelentései érdekes de egyszerűen elszomorító felvilágosítást adnak erre nézve.

Az osztrák és magyar iparosok a kik kereskedők is a helyzet urainak tartva magukat, rendesen csak azt akarják eladni, a mit gyártanak. Azaz ritkán hajlandók a vevők kívánságaihoz és igényeihez alkalmazkodni. Aki ilyet kíván, azt rövidesen elutasítják. Ép ezért az angolokkal németekkel a kik alkalmazkodóbbak, keleten rendesen nem bírnak versenyezni. A mozgékony hiánya azonban másban is mutatkozik. Utazókat ritkán tartanak, úgy hogy Svajczban 4469 külföldi utazókból monárchiánkra 1895-ben 3309 német utazóval szemben csak 154 esett. Csoda-e, ha aztán hátraszorulnak s ha a reklam csinálást részben kényelemből, részben rosszul alkalmazott takarékoságból elhanyagolva az élelmesebbek mindenféle élénk kerülnek?

Más tekintetben is vannak észrevételeink. Agrárkörökből csak nem rég hangzott fel a a panasz, hogy fejlődő és már ma sem jelentéktelen komlótermésünknek minden akadály az, hogy ezzel a czikkkel kereskedőink egyáltalán nem akarnak foglalkozni. Kockázat és élelmesség nélkül sikerrel dolgozó kereskedő osztályt e sem tudunk képzelni, amelynek azonban ezen kívül még mindig szüksége van valamire. Ez a valami a hazafias érzület s a nemzet érdekeivel való összeolvadás.

Magyarország ebben a tekintetben történetének egész folyamán nagyon szerencsétlen. Kereskedelmének és iparának nagy része idegen nyelvű emberek kezében volt s jelentékeny fokra jutni, főleg emiatt nem is igen tudott. Legutóbbi években e tekintetben nagy a javulás a vidéki központok és a főváros magyarosodása hatott a kereskedőkre is a kik folyton idegen elemekkel állván összeköttetésben nehezen voltak még arra is rábirhatók, hogy könyveiket magyarul vezessék. De bár a javulás nem tagadható, az állapotok még ma

sem ideálisak, hisz alig pár éve, hogy a kereskedés centrumában a büzén magyar a közlekedés hivatalos nyelve, azelőtt német volt.

Pedig egészen bizonyos, hogy sem az angol, sem a német, sem az amerikai kereskedés nem jutott volna oda a hol ma van, ha nem olvadt volna föl a nemzet ideáljaiban s ha irányítóiban le egészen az utolsó alkalmazottig nem élt volna a nemzeti önérték és az a tudat hogy nagy dolgokat elérni csakis ilyen tényező segítségével lehet. Elég nagy számban levő kereskedelmi iskoláinknak, no meg az életnek feladata, hogy ezt a tudatot bele nevelje az ifjabb nemzedékbe s igaza van a budapesti kereskedelmi akadémia értesítőjének a mikor Névy Lászlót siratva rá mutat arra, milyen sulya van az intézeteken a kegyelet és hazafias lelkesülés ápolásának. De ez az értesítő még más dologról is felvilágosít bennünket.

A kereskedők ritkábban adják fiaikat a kereskedelmi pályára, mint a hogy kívánatos volna. Az akadémia növendékeinek nagyobb fele iparosok, hivatalnokok, ügyvédek, szóval nem kereskedők fiaiból telik ki. Pedig okunk van feltenni, hogy Budepest ebben a tekintetben még a legjobb helyzetben van. Az apa tudása, összeköttetései, tapasztalati tehát vesztőbe mennek és nem egyengeti a más pályára lépő fiu utját. Mit jelent ez, ha nem azt hogy a kereskedő osztály nem eléggé büszke, nem eléggé önértékes, különben nem adná tömegesen más pályákra a fiait. Kereskedelmünk gyöngességének ez is egyik oka, mert épen azo klépnek át más ösvényre, a kiknek elég tőkájük és műveltségük volna a szatócsmunkánál jelentősebb feladatok megoldására is. Ezen javítani kell, különben kereskedelmünk soha sem ér el oda a hova eljutnia a nemzet érdekében is kellene.

HIREK.

Halálozás. Liechtenstein Lajos városunk szülöttje szombaton f. hó 2-án Gleichenbergben hosszú és kínos szenvedés után meghalt. Az alig 34 éves ifju halála bár nem váratlanul jött, mégis mély megdöbbenést keltett mindazoknál akik ismerték, mert Liechtenstein Lajos rövid életévei szorgalmas tanulás és folytonos kötelességteljesítés között teltek el és épen akkor ragadta el a kéréletlen halál, mikor nehezen kiküzdött célját elérte. Csak nem rég neveztek ki állami állatorvosnak Bittsbe, de ezen állását már nem viselhette sokáig, mert egy

makacs tüdősorvadás, amely ellen hasztalan ment gyógyulást keresni immár egyszerre kioltotta nemes életét.

Dr. Molnár Jenő, nagyváradai ügyvéd s lapunk volt munkatársa a mult héten hirtelen halállal mult ki. Dr. Molnár — aki még csak 28 esztendő volt — rendkívül szorgalmas s lelkiismeretes ügyvéd volt s foglalkozott az irodalommal is. A „nyitrai” Lap több ízben közölt tőle nagy műgonddal írt aesthetikai és társadalmi tanulmányokat. A fiatal jeles ügyvéd szíven lötte magát a feletti bánatában, hogy egy pere kimenetele kétséges volt s emellé került az is, hogy nem talált képességének megfelelő teendőt irodájában. Béke lengjen hamvai felett! A megboldogultnak egy tárczáját, az utolsót, melyet halála előtt írt lapunk jövő számában fogjuk közölni.

Pályázat. A nyitrai pénzügyigazgatóság üresedésben levő több fővigyázói állásánál hirdet pályázatot a Hivatalos Közlöny.

Tanügyi kinevezés és áthelyezés A hivatalos lap közli, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter *Doby Samu privigyei* katolikus algimnaziumi ideiglenes rendes tanárt a czeplédi állami gymnáziumhoz áthelyezte, illetőleg kinevezte és rendes tanári minőségben véglegesen megerősítette.

Beke Károly meghalt Csak néhány hónappal ezelőtt bucsuztunk el Beke Károly volt nyitrai pénzügyigazgató helyettesétől, a 10 évi tevékeny működés után Aradra lett kinevezve pénzügyigazgatónak és most Aradról azt a szomorú értesítést vesszük, hogy az érdemduz férfi ott rák betegségben elhalálozott. Vármegyénk közönsége, a melynek az elhunyt férfi egyik legkiválóbb tagja volt, bizonyára mély megilletődéssel fogadja ezt a szomorú. Az elhunyt még csak 51 éves volt és így mint pénzügyi kapacitás nagy kárteret nézhetet elébe. Áldás emlékére.

Ő Felsége Sasvárott. Bécsből jelentik: Ő Felsége a király csakugyan nem fog küldöttségeket fogadni nyitrai megyei tartozkodása alatt. Ezuttal a király meg akarja őrizni a hadgyakorlatoknak kizárólag katonai jelentőségét. Ez az oka annak, hogy ő felsége sem valamelyik főurnak, sem a törvényhatóságnak nem lesz vendége, hanem saját kastélyában száll meg, a mely egyuttal főhadiszállás. A felvidéki megyék mar értesítve lettek, hogy ünnepi fogadásokra és tisztelgésekre ne készüljenek.

A gyujtogató vonat. Julius hó 31-én délután erőteljes pöfékelés közben indult el a ga-

(Egyes ur szánakozik a Plátó sorsán magában.)

Ah, igen uram, de én örömebb osztánám meg sorsom egy férfival, kit szeretnék, kivel egész nap üdvöcsököket váltanék, kivel együtt hallgatnám a galambók bu — s az árnyas zephirek zúgását, gondtalanul, mert (elő-

vidék j. 000-as.

Egyes ur: Teringettét, elmegyek, elveszem. Pénze van, a főzéshez, sütéshez ért, tisztelni fogom, mert az irás is azt mondja. — Becsüljétek az öregeket.

(Diszgálában hozzá megy.)

Bella kisasszony legyen a nőmmé, szeretem!

Bella k. a. Ah, én tudtam, hogy szende bajaim felkeltik vágyait, hogy elveszen. Ah, jó én is szeretlek, jer karjaimba, hadd érje az első csók isteni ajkaimat. E nap a boldogság napja, két szerető szív egyesülése!

Egyes ur fanyarul mosolyog s keserves képpel csókolózik.

(Lelke rajta).

Plátó barátságosan ugat.

Bella kisasszony nevetve ölébe kapja simogatja:

Valamennyien:

Éljen a házasságköszvetítő!

M u r i.

(Karczolat.)

Ez az idegen hangzásu szó, tulajdonképen nem idegen, hanem magyar szó amely annyit jelent, hogy a polgár leül az asztalhoz és iszik, és pedig nem azért, mert talán szomjas, hanem azért, hogy igyék, vagy csak véletlenül tévedt az ivásba, hirtelen kerekedett kedvére, — s ebből lesz aztán az igazi mulatság, míg a másik a csinált mulatság, rendesen kesernyés kissé, s hiányzik belőle a valódi jókedv, az igazi „mulatás.”

Kell ehhez egy kis magyar szomorúság, egy kis magyaros jókedv, jó cigány, aki nem valahol a kávéház sarkában a deszkaemelvénnyel hanem az ember fülébe huzza, jó bor,

karczos, amely olyan savanyu, hogy rögtön le kell egy másik pohárral önteni.

A boldogult aranyas, meg a Beleznaitele kert, ha teltámadna, sokat tudna mesélni arról, hogy mi az igazi magyaros mulatság, ami ma már csak a vidéken esik néhol, ahol a pénzmag és a jókedv még nincs fogytán, — főleg azonban tudnak még méltósággal inni.

Hajdanában valahogy csak együtt maradtak az urak a fehér asztalnál minden előleges megbeszélés nélkül, nem a telefonon trombitáltak össze egymást még délelőtt, — s aztán fölvonultak az ütegek! Sok bor, meg savanyu-viz, akkora palaczkokban, hogyha elfogyott a bor hozatni kellett belőle a víz kedvéért, ha aztán a víz fogyott el előbb, — vizet kellett hozatni a bor kedvéért.

És politizáltak. Mindig volt miért busulni, vagy örvendeni a magyarnak. Kossuth pártiak és Deák pártiak gomolygó pipafüstben óráltak a flaskó-tábor fölött, a cigány pedig oda somfordált valahonnan a sarokból, s anélkül, hogy voltaképen észrevették volna, bekunyorálta magát a szivekbe meg a zsebekbe szép hegedű-

lántai állomásról egy teher vonat Pozsony felé. Alig haladt azonban a második órházig, ott akkorát pöfentett, hogy a kéményből csak úgy szóródtak a szikrák, a melyeket az akkor uralkodó veszedelmes szél rávitt a diószegi czukorgyárnak a spirítusz gyár áttellenében levő árpa táblájára s azt néhány pillanat alatt lángba borította. A lábán álló árpa mintegy 10 holdnyi területen leégett s ezenkívül sok markon és keresztesben levő. A tűz továbbterjedését ruhákkal, galyakkal akadályozták meg. A galántai tűzoltóság a vész jelzésére azonnal kivonult, a keresztesek helyein lappangó tüzet daczára a dühöngő szélnek, csakhamar eloltotta.

A kiállítás jutalomdíjairól. Darányi miniszter a pozsonyi mezőgazdasági kiállítás jutalomdíjaira 13100 K. adományozott, melyből 6000 állat, 2500 méhészet, 200 gypaju, 400 K. pedig egyéb díjakra esik.

A Ny. E. mult heti 110. számában néhány sorban reflectál a lapunkban közzétett nyilatkozatra s mellesleg oda veti, hogy „a kisebbség is ha megelégedve ninesen, nyilvánosság, elé viheti a maga felfogását”. Szép, hogy lap társunk az ellenkező nézetet tiszteletben tartja, de vajjon miből veszi azt a meggyőződését, hogy a mi véleményünk a kisebbséget képviseli? A nyilatkozat tömeges aláírása épen az ellenkező nézetre enged következtetni. Csakis a helyi viszonyok nem kellő ismeretének tulajdonítható a Ny. E. elnézése s ebből kifolyólag a nevezett közleményt nem tarthatjuk reánk nézve illetékesnek.

Városunkban néhány hete egy fiatal opera énekes időzik, aki az európai hírnévnek örvendő Vinkelman bécsi kamara énekes tanítványa. A fiatal művésznek neve Zvesstfried Fritz s rokonsága révén városunkban is számos tisztelője és jóbarátja van. Reméljük és kívánjuk, hogy nemsokára már valamely híres opera színpadján fogja tehetségét ragyogtatni.

Országos gazdakongresszus. A Nyitrai Gazdasági Egyesület tudatja a gazdaközönsséggel, hogy a II. mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége karöltve a Magyar Gazdaszövetséggel f. évi szeptember hó 8., 9., 10-én VI. országos gazdakongresszust rendez. A kongresszus az országrészenként megtartott kivándorlási kongresszusok folyamánya, s az itt tárgyalandó kérdések nem csupán a szorosán vett kivándorlás szempontjából bírnak országos jelentőséggel, hanem a gazdaközönsségnek egyenesen létérdekébe vágnak. A kongresszus tagjai kedvezményes vasuti jegyet kapnak és a

szóval. Lassan-lassan fejlődött a dolog odáig, hogy valaki elkezdett valami nótát dudorászni, azt például hogy: Káka tövén költ a rucza... vagy a Bihari kesergőt... vagy valami híres Czinka Panna-félet, s a cigány, a kinek akkoriban még nem volt szmokingja, hanem kiállt a könyöke a kabát ujjából. A fekete legény húzta, vezette, kísérté a hangulatot, a mely hol szomorú, hol meg vig volt, s felmaszítottatott egy egész nótá kincstárt, — csupa magyar gyöngyöt.

S ha megvadult egy kicsit a hangulat, belerepült egy-egy boros üveg a nagy tükörbe, de határozottan szépen repült, — épen a közepébe, s a ki dobta, utána nagy bankóval fizetett!...

Azóta már bevonult a cigány a kávéházba s programot muzsikál, mint a csehek, a publikum meg úgy mulat, hogy háromszor lelkesedik ugyanegy nótára!

Ha pedig kiválik a tömegből egy kompánia, a mely telefonon beszélte meg az esti találkozót, akkor nagy kaczagva felvonulnak, s az asztal megtelik sok sok sörös-palaczkával, a poharak pedig csupa sárga, keserű komlólével, — s ha a kontrás, — fekete Ferecz József kabátban arra jön, hogy beszédje az antrét — hatosok csörögnek a tányérján.

kongresszusi jegyel a kiállítást díjtalanul tekintetik meg. A kongresszus első napja, tehát szeptember hó 8-ika tulajdonképen kis gazdáknak rendeztetik es ennek megfelelőleg az első napra kitűzött előadások a kis emberek szellemi igényeinek vannak szánva. Kongresszusi tagsági díj 6 kor de a kisgazdák ennek lefizetése alól fel vannak mentve. A kik a gazdakongresszuson részt venni kívánnak, sziveskedjenek ebbeli szándékukat f. évi aug. hó 15-ig a Nyitrai Gazdasági Egyesület helyiségében bejelenteni, hogy a jegy és elszállásolásról idejekorán gondoskodás történhessék.

Vérgyógyítás. (Hemopatia). A szenvedő emberiség érdekében hozott újabb gyógymódok között feltűnően kiválik a Vérgyógyítás, úgy egyszerűsége mint bámulatos eredmények folytán, Kevés az a gyógyfürdő, nem létezik az a gyógykezelés, mely oly tökéletes és tartós gyógyulásokat képes volna produkálni, mint ezen s zellemes és semmi hivatási akadállyal egybekötött új gyógymód. A kik ezen kezelésben részesültek tartosabb új gyógyulást, értek el mint bármily más előbb alkalmazott gyógymóddal és apostolokként terjesztik azt mindenütt. Javasolt ezen gyógymód és fényes eredményekkel ez alkalmazza asthma, köszvénygyomor, szív-, tüdő és bélbántalmaknál, ideg. betegségeknél és súlyos makacs bőrbajoknál. E gyógymód nagyképzetségű megalapítója dr. Kovács J. fővárosi orvos kinek Budapest, V. Váci körút 18. 17. alatt egy e czélnak szolgáló rendelő intézete van, 15 év óta alkalmazza e gyógymódot a legkiválóbb sikerrel és nem egyszer a legválságosabb betegségeket rövid idő alatt tartosan rendbe hozta. Mindazok kik a felsorolt bajok egyikében szenvednek igaz szívvvel ajánljuk ezen elismert hírneves szaktudóhoz fordulni, mielőtt vala mely gyógyfürdőbe mennének.

3258/902 tkv. sz.

Hirdetmény.

Rasicz község telekkönyvei birtok szabályozás következtében átalakított, és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve a melyekre, az 1886. XXIX. és 1889. XXXVIII. és az 1891 XVI. t.-czikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeltetik, az 1892. évi XXIX t.-czikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1.) hogy mindazok, kik az XXIX. t.-cz. 15 és 17 §-ai alapján ideértve a §-oknak az 1889 XXXVIII t. cz. 7. §-a, és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. 6. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, evégből törlési kérésüket hat hónap alatt, vagyis az **1903 évi február 28-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záras határidő eltelté után indított törlési kérésnek a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzet, hátrányára nem szolgálhat.

2.) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18 §-ának eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889 XXXVIII. t.-cz. 5. 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1903. évi február hó 28-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záras határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétettni nem fog.

3.) hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1 és 2 pontban

körülírt eseteken kívül az 1892 XXIX. t.-cz szerinti eljárás, és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve válik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889 XXXVIII. t.-cz. 16-ik §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásokat tartalmazó kérvényeket tkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1903. évi február 18-ik** napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záras határidő elmulta után, az átalakításhoz közbejött téves bevezetésből származó báminemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzet harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támogathatják meg —

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanák, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvihetik.

Nagy-Tapolcsány, 1902 évi július hó 30. a kir. járásbiróság mint tkönyvi hatóság.

Váray kir. jbiró, helyett:

Soós

kir. albiró.

131/1902 tkv. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagytapolcsányi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Adler Armin** végrehajtonak **Danák Bálint** végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 18 korona 20 fillér-tőke s jár. iránti ügyében a (nyitrai kir. törvényszék) nagy-tapolcsányi kir. járásbiróság területén levő, a Chinoran községi 204 sz. tjkvben I 1. sorsz. a. foglalt B. 2. alatt Danák Bálint nevében álló 12/72 részre 380 koronában, és az u. o. 206 sz. tjkvben I 1—10 sorsz. † 11 sorsz. alatt foglalt B. 1. alatt Danák Bálint nevében álló 255/256 részre 211 koronában ezennel elrendeltetik, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanra az **1902. évi Augusztus hó 11-ik napjának d. e. 9 órája** Chinoran község házához megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt J. M. R. 8. §-ában az ennek pótlása tárgyában kiadott J. M. R.-ben kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Tapolcsány, 1902. évi január hó 12-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Váray,

kir albiró.

Szerkesztői izenet.

H. J. Ujvidék. Köszönettel vettük beces. sorait és kedves tárczáját helyszüke miatt csak jövő heti számunkban fogjuk közölhetni. Üdv.

Szp. Borsz. Az ígért cikket haszatalan várjuk, hisszük, hogy néhány nap mulva mégis frissen megjön az ujdonsült anyag. Idehaza türelmetlenül várják megnyilatkozását, nemcsak a lap, hanem más érdekekben is. Üdv. K. Üdvözli a nyomdászemélyzet. Várjuk mint a zsidók a Messiást.

